

Χωρίς τέλος αποδεικνύεται ο κατηφορικός δρόμος της οικονομικής και κοινωνικής «περιδίνησης», στον οποίο έχει εισέλθει η Ελλάδα στα τρία τελευταία χρόνια της εφαρμογής των μνημονιακών πολιτικών. Οι συνέπειες αυτών είναι ιδιαίτερα καταστρεπτικές για την κοινωνία και τη Χώρα, αλλά και την θέση της στον διεθνή χώρο, καθόσον έχει αποδεχθεί τον ρόλο του παγκόσμιου «πειραματόζωου» και της μετατροπής της, από ισότιμη Ευρωπαϊκή Χώρα, σε οιονεί «αποικία χρέους». Είναι, πλέον, πασιφανές, ότι το ακολουθούμενο ακραίο νεοφιλελεύθερο οικονομικό «πείραμα», το μόνο που προσφέρει, είναι η γιγαντιαία οικονομική ύφεση και τα κοινωνικά «ερείπια». Η εφαρμογή του «θανατηφόρου μνημονιακού φαρμάκου» έχει δημιουργήσει συνθήκες ιστορικής ήττας για την Χώρα, αφού το 30% του ενεργού δυναμικού της και το 60% των νέων είναι άνεργο, τα μισά και πλέον νοικοκυριά έχουν κηρύξει στάση πληρωμών, ο πρωτογενής τομέας βρίσκεται στα όρια της κατάρρευσης, ενώ η παραγωγική βιομηχανική βάση της Χώρας σε πλήρη αποδιοργάνωση. Το μόνο «αντίδοτο», που προτείνεται ως λύση για τη Χώρα από το σύστημα παρακμής, είναι το ξεπούλημα του δημοσίου πλούτου μέσω των αποκρατικοποιήσεων και των υπολοίπων «φιλέτων», δηλαδή των «ασημικών» της Χώρας, χωρίς, καν, ένα στοιχειώδες σχέδιο παραγωγικής ανασυγκρότησης και ανάπτυξης. Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο, το σύστημα παρακμής, που κυβερνά τη Χώρα και συναποτελείται από την παρασιτική οικονομική ολιγαρχία και μεγάλο μέρος του πολιτικού προσωπικού του δικομματικού κλεπτοκρατισμού της Μεταπολίτευσης, που υπηρετείται σήμερα από την τρικομματική κυβέρνηση, στην προσπάθειά του να περισώσει τα προνόμιά του με τις «πλάτες» των διεθνών τοκογλύφων, αφενός, επιδεικνύει συνεχή αυταρχισμό στην άσκηση της εξουσίας και, αφετέρου, είναι διατεθειμένο να ακολουθήσει μέχρι τέλους αυτή την «θανατηφόρα» πολιτική για την Ελλάδα, ανεξαρτήτως κοινωνικού και εθνικού κόστους. Αυτή η κατάσταση της «βύθισης» της Χώρας πρέπει να ανατραπεί. Προϋπόθεση γι' αυτό

είναι η δημιουργία ενός ισχυρού παλλαϊκού δημοκρατικού αντιμνημονιακού μετώπου, που θα έχει ως στόχο τη σωτηρία της χώρας και του Λαού. Σ' αυτό το πατριωτικό, δημοκρατικό, κοινωνικό μέτωπο, θα πρέπει να συμμετέχουν όλες οι δημοκρατικές, προοδευτικές, αντιμνημονιακές δυνάμεις, στη βάση ενός ελάχιστου προγράμματος, που θα επαναφέρει την Ελλάδα σε μια νέα πορεία, απαλλαγμένη από την διαδικασία «αποικιοποίησής» της, την «παρασιτική» ολιγαρχία και την «κηδεμονία» της Τρόικας και των μνημονιακών πολιτικών, που οδηγούν στην «συντριβή» των ασθενέστερων στρωμάτων και των μικρομεσαίων και δημιουργούν συνθήκες πιθανών εθνικών «ακρωτηριασμών» του Ελληνισμού.

Προϋπόθεση για την δημιουργία αυτού του μετώπου, που πρέπει να αποτελέσει την πρώτιστη προτεραιότητα όλων των δημοκρατικών αντιμνημονιακών δυνάμεων της Χώρας, που, ενώ σήμερα αποτελούν την πλειοψηφία του Λαού, λόγω του κατακερματισμού τους, δεν μπορούν να παίξουν τον άμεσα εθνικό ρόλο τους, να αποτρέψουν, δηλαδή, την ολική καταστροφή της Χώρας και να δώσουν ελπίδα και προοπτική στον χειμαζόμενο σήμερα Ελληνικό Λαό, είναι η συγκρότηση, αναλογικά, ενός νέου πολιτικού ΕΑΜ, με την δημιουργία ενός συμμαχικού πολιτικού μετώπου στη βάση ενός ελάχιστου πολιτικού προγράμματος σωτηρίας. Μέτωπο, το οποίο θα δώσει ελπίδα στον Λαό, θα παρακινήσει τις απενεργοποιημένες δυνάμεις του από την απαισιοδοξία και την κατάθλιψη και θα το φέρει στην κυβερνητική εξουσία για την εφαρμογή αυτού του προγράμματος σωτηρίας της Ελλάδας.

Οι καιροί ου μενετοί.

Του Γεωργίου Παπασίμου
Μέλους Δ.Σ. του «ΠΡΑΤΤΩ»